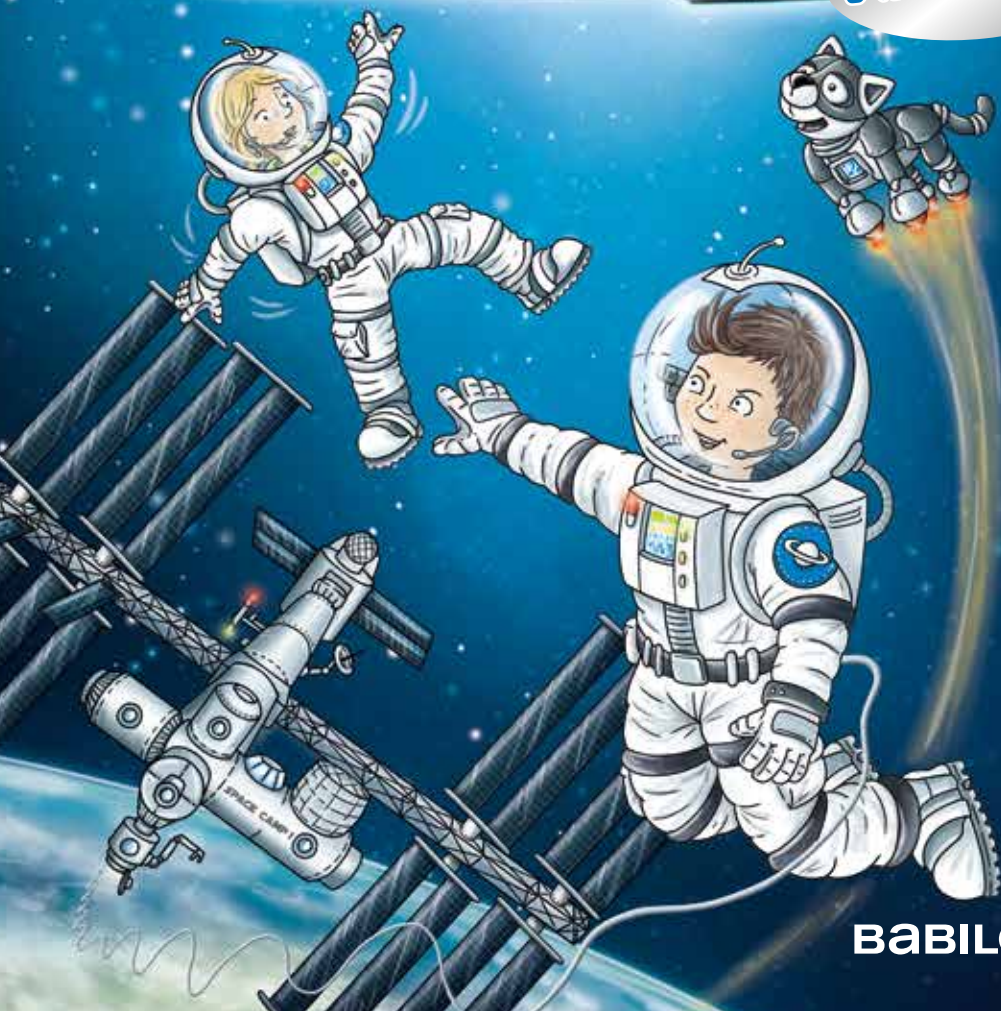

Bernd Flessner * Peter Schilling * Stefan Lohr

Ifjabb Tom Kapitány

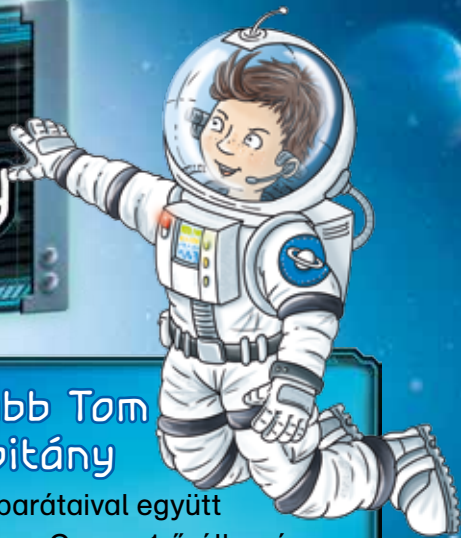
Egyedül az űrben

Olvasópróba

BABILON

Ifjabb Tom kapitány

Merülj bele az olvasás
élményébe, izguld
végig a galaktikus
kalandokat, és fedezd
fel a világuirt a három
jó barátal együtt:

Ifjabb Tom kapitány

Tom barátaival együtt
a Space Camp-1 űrállomás
lakója. Kedvenc időtöltése a
világuir kutatása. A véletlen úgy
hozta, hogy ő lesz a kapitány.

Stella

A vidám tinilány Tom
legjobb barátja. Ked-
vence a történelem, és
imádja a számítógépes
játékokat. Minden
küldetésből kiveszi
a részét, és segíti
a barátait.

Spéci

A gyerekek hűsé-
ges társa az űrálló-
máson nem más, mint
egy szuperintelligens
robotmacska. Szorult
helyzetekben mindig
tudja, mi a teendő.

Bernd Flessner

Peter Schilling

Stefan Lohr

Olvasópróba

Egyedül az űrben

BABILON

Tartalom

Szólít a kötelesség	7
Riadó	18
Súlytalanság	27
A bevetés	36
Zúr az űrben	46
Fedélzeti napló	61

© 2019 Babilon Kiadó, amely a Tessloff és Babilon Kiadó márkaneve

© 2018 Tessloff Verlag

A könyv eredeti címe: Der kleine Major Tom – Völlig losgelöst

Védjegytulajdonos: a Major Tom név és az első kötet, valamint az ismert dal címe: Völlig losgelöst / Coming Home a MajorTon Entertainment KG tulajdona.

Peter Schilling ötlete alapján írta: Bernd Flessner | Borító- és belső illusztrációk: Stefan Lohr

Fordította: Nádori Lidia | Szerkesztő: Pató Andrea | Lektor: Rozgonyi Kristóf | Nyomdai előkészítés: László Zsuzsi

Ez a könyv a Német Légi és Űrkutatási Központ (DLR) szakmai közreműködésével jött létre.

Deutsches Zentrum
für Luft- und Raumfahrt

Jelen könyvet vagy annak részleteit a jogtulajdonos írásos engedélye nélkül tilos másolni vagy újraközölni, beleértve az elektronikus közzétét, a nyomtatást, a fénymásolást és a hangfelvétel készítését.

www.babilonkiado.hu

Szólít a kötelesség

Elnyújtott, éles hang hasított az űrállomás csendjébe. A riasztó szirénája! Ifjabb Tom kapitány mély álomból ébredt, de azonnal kinyitotta a szemét. Villogott a légszilip melletti piros lámpa. Amilyen gyorsan csak tudott, kibújt a hálósákjából, amely a fedélzet falához volt rögzítve. Egyik lábával ellökte magát, és úgy repült keresztül a hálófülkemodul légterén, mint a nyíl.

– Riadó! – nyivákolta Spéci, a robotmacska, és végigrobogott Tom feje fölött a modul mennyezetén. Könnyen megethette: tapadókorongos talpai biztonságosan rögzítették, így az emberekkel ellentétben neki nem kellett lebegnie.

– Már itt is vagyok! – mondta Tom, és megpróbálta letenni a lábát a padlón. Két kézzel ragadta meg a monitor

melletti kapaszkodót. De sajnos túl nagy volt a lendülete, és alaposan beütötte az orrát a szemközti falba.

– Aú!

– Megsérültél? Hozzam az elsősegélydobozt? – aggodalmaskodott a macska.

– Dehogysis. Látod, hogy semmi bajom – felelt Tom. Közelebb húzódkodott a monitorhoz, és kézbe vette a mikrofont.

– A földi irányítóközpontnak! Itt Tom kapitány! Mi történt?

– A földi irányítóközpontnak! Itt Tom kapitány! Mi történt? – hangzott fel ugyanebben a pillanatban egy férfihang is a hangszóróból.

– Visszhangzik az úrállomás? – csodálkozott Spéci.

– Ez nem visszhang, hanem apu! – nevetett Tom. – Biztosan odaát van, a parancsnoki modulban.

– Ja, persze – bólintott a robotmacska, és felnézett a fiúra. Habár a világűrben nemigen létezik „fent” és „lent”, mint a Földön. Csak attól függ, merre nézünk.

– Föld Tom kapitánynak! – szólalt meg egy női hang. – Vészhelyzet.

– Értettem – felelt egyszerre egy vékonyabb és egy mélyebb hang.

– A Marsra telepített üvegházba meteorit csapódott, súlyosan megrongálta – közölte a női hang. –

Tom kapitány, sürgősen repüljön oda, és segítsen az ott állomásozó asztronautáknak. Az üvegházban természetett zöltség létfontosságú. Az egyik

marsi űrhajó pótalkatrészekkel megrakodva már úton van a helyszínre, az 1-es számú táborba. Tom kapitány, készüljön az indulásra!

– Értettem! – szólalt meg újra kórusban a két hang.

– Ez természetesen csak az egyik Tom kapitányra vonatkozik – tette hozzá a női hang.

– Magától értetődik – felelte a férfihang. – A fiamnak még túl veszélyes lenne.

– Gondolhattam volna – jegyezte meg csalódottan Tom. – Pedig annyira szerettem volna a Marsra repülni!

– Fogsz még, ne izgulj! – vigasztalta Spéci.

Ekkor kinyílt a légszilip ajtaja.

De nem az édesapja lebegett be rajta, hanem a barátja, Stella. Ő is ott élt velük az űrállomáson, mert a szülei az Űrhajózási Hivatalnál dolgoztak. Tom és Stella már óvodába is együtt jártak.

– Mi történt? – kérdezte a lány izgatottan. – Ütköztünk? Földönkívüliek támadtak ránk? Frida néni jön látogatóba?

– Egyik se – ingatta a fejét szomorúan Tom. – Megrongálódott egy üvegház a Marson. Apu odarepül, hogy segítsen a helyreállításnál.

– Nélkülünk? – csodálkozott Stella.

– Nélkülünk – biccentett Tom.

– Vagyis vissza kell mennünk a Földre?

– Úgy néz ki – sóhajtott a fiú. – Véget ért a vakáció az űrállomáson.

– Milyen kár! – mondta Stella, és helyet foglalt Tom mellett. – Annyira jól éreztem itt magam.

– Én is. Úgy tűnik, újra rendes iskolába kell járnunk.

– Még ez is! – nyögött Stella. Az űrállomáson a szülei tanították őket, hogy ne maradjanak le a tananyaggal. – Matekóra Gyökös tanár úrral... Ha csak rá gondolok...

Néhány perc elteltével ismét nyílt a légszilip. Az idősebb Tom kapitány, Tom édesapja lebegett be rajta. Gondterhelt volt az arca.

– Ugye hallottátok? Indulnom kell a Marsra, most azonnal. Mindjárt ránk csatlakozik az űrhajó. Szóval egy ideig egyedül kell elboldogulnotok.

Tom és Stella egymásra néztek. Döbbenetükben még a szájukat is eltátották.

– Nem kell visszamennünk a Földre? – kérdezte Tom.

– Nem – felelte az apja. – Úgy döntöttünk, hogy átveszitek a Space Camp-1 parancsnokságát. Már beszéltem is Stella szüleivel.

– De miért nem kell visszamennünk? – értetlenkedett Stella.

– Már elég régóta vagytok a fedélzeten. Jobban eligazodtok a berendezések között, mint a földi körülmények között gyakorló űrhajósok. Időbe telne, amíg kiismernék magukat idefent, és megtanulnák, ami nektek már a kisujjatokban van. Ezért döntöttünk úgy, hogy amíg én a Marson vagyok, ti vezetitek az állomást. Nem tart túl sokáig, ne féljete. És itt van nektek Spéci, a világegyetem legokosabb robotmacskája!

– Miaú – dorombolta hízalgőn a macska a modul falára tapadva.

– Ez orbitális! – tört ki az öröm Tomból.

– Galaktikus! – ujjongott Stella is. – Akkor mégse kell suliba járnunk!

– Attól tartok, korai az öröm – mosolygott a kapitány. – A tanulást nem szakítjuk meg. Minden az eddigi napirend szerint halad. Délelőttönként tanultok, délutánonként kedvetekre kutathatjátok a világűrt.

– Jó, oké – bólintott Stella.

– Számíthatok rátok? – kérdezte Tom kapitány.

– Mint mindig – húzta ki magát az ifjabb Tom. – Vigyázunk az űrállomásra.

A nagy monitoron ekkor Tom édesanyjának arca jelent meg. A földi állomásról jelentkezett.

– Szia, Tom! Szia, Tom! Na, mindent megbeszéltek? – kérdezte mosolyogva.

– Igen! – felelte egyszerre apa és fia.

– Örülök. Mindjárt odaér az űrhajó. Sietned kell, Tom.

– Már itt se vagyok – válaszolta Tom édesapja. – Legyetek jók, gyerekek! Hamarosan visszatérek.

– Ne aggódjatok, vigyázunk az űrállomásra – ígérte meg újra a fiú. Közben édesapja már ki is lépett a modulból a légszilipen át.

Tom anyukája utánaintett.

– Jó repülést!

Tom enyhe lökést érzett: megérkezett az űrhajó, rácsatlakozott az űrállomásra.

– Ezt megnézzük! – lelkesült fel a fiú. – Szaladok, anya! Szia!

– Szia! – mosolygott az édesanyja, és az arca eltűnt a monitorról. Tom és Stella elrugaszkodtak, és végig-

lebegtek az űrállomáson. Egy ablakot kerestek, amelyen át jól megfigyelhetik az űrhajót.

– A kutatómodulba menjünk! – javasolta Stella.

Az ablak domború volt és kerek, akkora, mint egy nagyobb pizza. A gyerekek kinéztek rajta, és elsőként a Földet pillantották meg. Az űrállomás körülbelül négyszáz kilométeres távolságban keringett a kék bolygó körül.

– Ott van! – Tom az űrhajóra mutatott, amely egy óriási golyóstollra emlékeztetett.

– De jó lenne velük repülni! – álmodozott Stella. – Biztosan szédítő gyors.

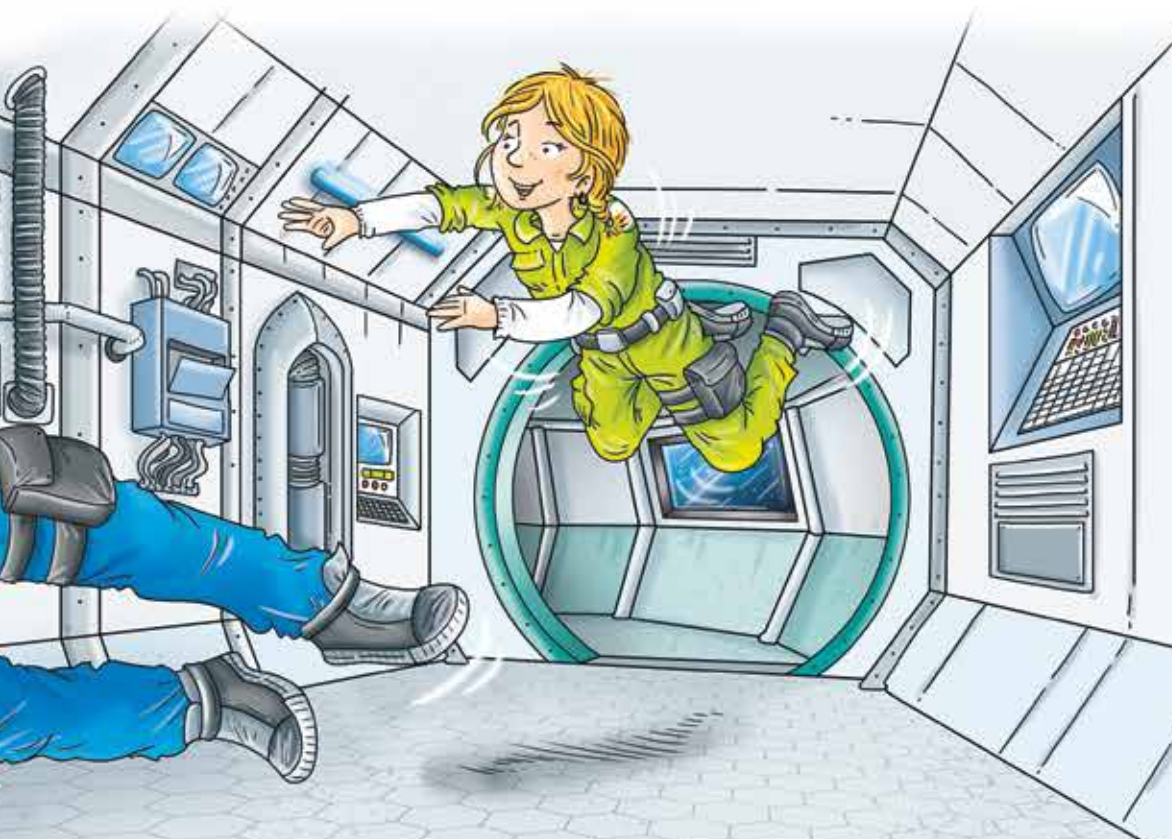

– Naná! – bólogatott Tom. – A legújabb modell!
Ismét lökést éreztek.

– Lecsatlakoztatták – állapította meg Stella. – Ez
aztán gyorsan ment. Apukád már biztosan a fedél-
zeten van.

– Ott bizony – szólt közbe Spéci. – Éppen most
jelentkezett be.

Az űrhajó elindult: levált az űrállomásról, és pilla-
natok alatt eltűnt a szemük elől. Mire a kutatómodul
túlsó ablakához értek, már csak a hajtóművek távo-
lodó izzását láthatták az űr sötétjében.

– Teljesen elszakadt a Földtől – jegyezte meg hal-
kan Tom.

– Hogy érted? – csodálkozott Stella.

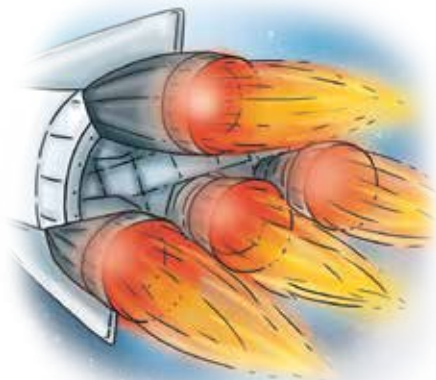
– Az űrhajó elhagyta a Föld körüli pályát – magya-
rázta a fiú.

– A bolygók körüli keringési pályát orbitális pályá-
nak is nevezik – kotyogott közbe Spéci.

– Most szakad el a Föld tömegvonzásától – foly-
tatta Tom. – Ehhez nagyon
erős hajtóművek kellene. Ha
lekapcsolnák a hajtóműveket, az
űrhajó most még visszazuhanna
a Földre.

– Mi nagy sebességgel kerin-
günk a Föld körül, úgyhogy
ilyesmi velünk nem történhet meg,
ugye? – kérdezte Stella.

– Ahogy mondod! Egészen pontosan huszon-
nyolcezer kilométer per óra az átlagsebességünk
– bólogatott a robotmacska. – Százszor gyorsabbak
vagyunk, mint egy versenyautó. Nekünk elég kilenc-
ven perc ahhoz, hogy megkerüljük a Földet.

– Igen, ezt mind tudjuk, Spéci – csóválta a fejét Tom. – Mivel nagy sebességgel keringünk az orbitális pályán, egy erő kifelé penderítene minket a világűrbe...

– Ugyanakkor a Föld vonzereje, a gravitáció megakadályozza, hogy tényleg kipenderüljünk, és eltűnjünk – vágott a szavába Stella. – Olyan ez, mint a körhinta. Ott is kifelé röpít egy erő, ám közben egy másik erő az ülésbe szögez minket. Szóval nem repülünk ki, de nem is zuhanunk le.

– És ezért vagyunk súlytalanok – tette hozzá Tom. – Mivel ez a két erő kiegyenlíti egymást, nincs súlyunk itt, a fedélzeten.

– Látod még az űrhajót? – kérdezte Stella.

– Nem, már messze jár – felelte Tom. – Olyan szívesen velük repültem volna! De akkor ki vigyázna az űrállomásra?

Fedélzeti napló

Egyedül az űrben // 1. bejegyzés

A Space Camp–1 természetesen nem az első űrállomás. A Szaljut–1-é az első: a szovjet űrállomást 1971-ben lötték ki a világűrbe.

Legénysége huszonhárom napon át szolgált a fedélzetén. Három kozmonauta fért el benne – oroszul így nevezik az űrhajósokat. Az első amerikai űrállomás, a Skylab 1973 és 1979 között üzemelt. A Mir állomás volt a következő a sorban, amely 1986 és 2001 között működött. Az első nemzetközi űrállomás, az ISS (az International Space Station rövidítése) 1998 óta kering a Föld körül. Nemzetközi összefogással építették.

Hivatalos nyelve az angol és az orosz. Kínai űrállomás is létezett: a Tienkung–1-et 2011-ben lötték fel az űrbe, ám 2018-ban lezuhant.

Kínaiul taikonauta az űrhajósok megnevezése.

Az űrállomásokon olyan kísérleteket is végre lehet hajtani, amelyeket földi körülmények között nem. Nagyon sokféle kutatást végeznek, főleg a súlytalansággal kapcsolatban. Ezeknek a kutatásoknak az eredményeit később a legkülönbefélebb területeken vehetjük hasznát a Földön az orvostudománytól az ipari fejlesztésekig.

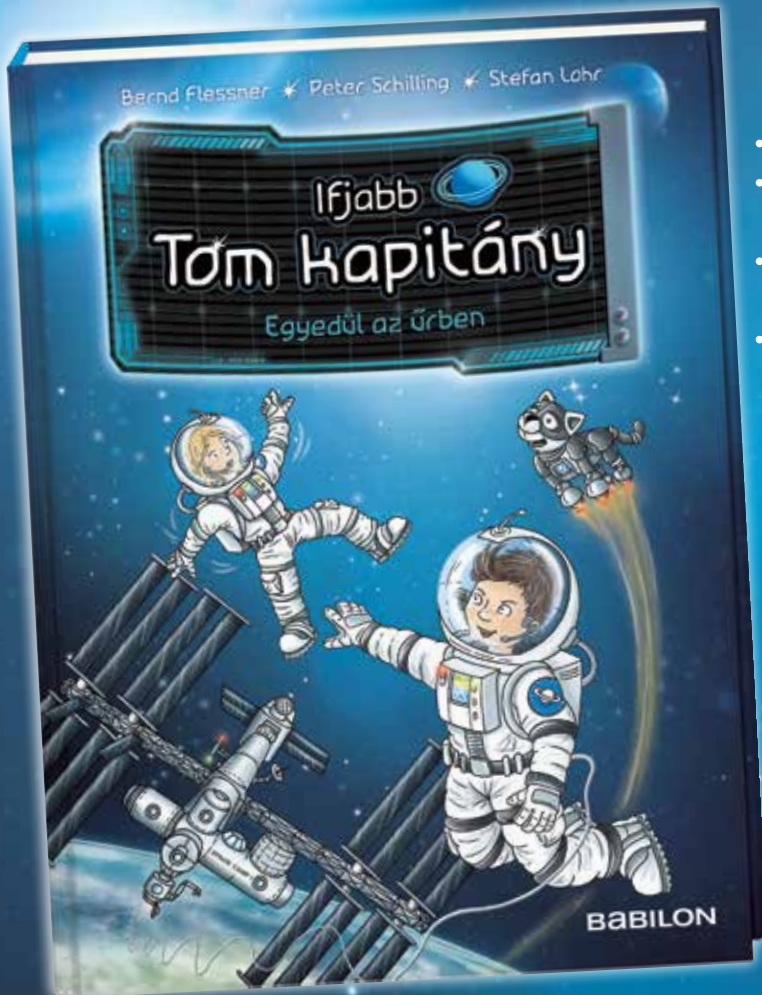

Egyedül az űrben // 2. bejegyzés

Aki a Marson él, jól teszi, ha az élelmiszert maga termeli meg, hiszen a nagy távolság miatt nehéz a Földről utánpótlást beszerezni. Ráadásul ha az ellátóűrhajó meghibásodik, a szállítmány késik, vagy meg sem érkezik. A Marson berendezkedő embereknek arra kell törekedniük, hogy a Földtől függetlenül, önellátón tudjanak élni. Ezért fontosak az üvegházak. Ha sikerül elegendő mennyiségű zöldséget, gyümölcsöt termesztetni az üvegházakban, mindig lesz ennivaló.

Galaktikus olvasnivaló!

ÚJ!

- Izgalmas küldetések
- Űrkutatási és csillagászati ismeretek
- Barátság, kitartás és bátorság
- Sok színes kép

Spéci
mindent
tud!

Ezt a könyvet
nem lehet
letenni!

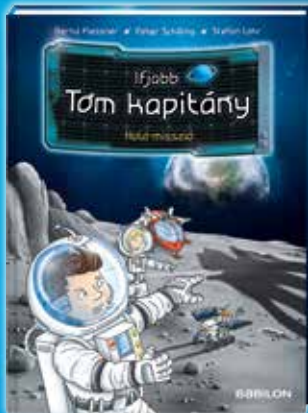
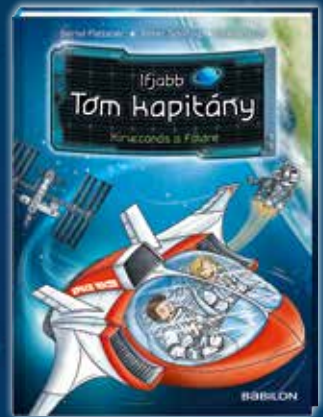
Minden kötet:

8 éves kortól
72 oldal
15,5×21,1 cm
keménytáblás
2190 Ft

Egyedül az űrben

2. kötet: Kiruccanás a Földre

Elkészült a Space Racer, a kis űrsikló! A 3 fős csapat, Tom kapitány, Stella és Spéci mindjárt ki is próbálhatják. Naná, hogy első útjuk a Földre vezet. Daniel, a barátjuk várja őket, szüksége van a segítségükre. És ezzel ott találják magukat a következő kutatási feladat kellős közepében: Mi történik napfogyatkozáskor? Még vissza sem érnek a Space Camp–1 fedélzetére, máris újabb feladat várja őket: nekik kell kinyitniuk az űrteleszkóp beszorult fedelét.

3. kötet: Hold-misszió

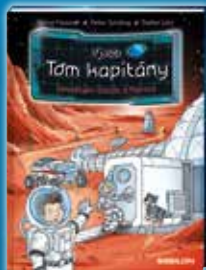
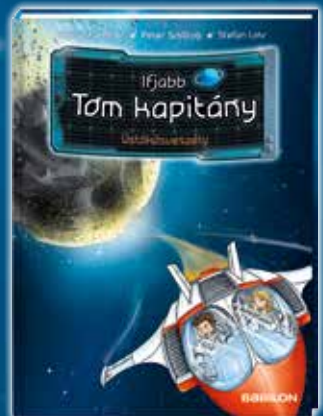
A kis csapat új megbízatást kap: sürgősen a Holdra kell repülniük. Egy meteoritbecsapódás miatt a Föld–Hold távolságát mérő lézereflektort belepte a por, és nem működik. Tüstént el is indulnak saját kis űrsiklójukkal, a Space Racerrel, hogy megtisztítsák a reflektort. Ám alighogy teljesítik a küldetésüket, különös jelenségre lesznek figyelmesek...

Megjelenik: 2019. április

4. kötet: Űstökösveszély

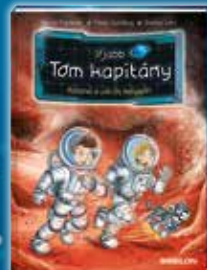
Űstökös közelít a Föld felé. Vajon mekkora veszélyt jelent a kék bolygóra? Ifjabb Tom kapitány, Stella és Spéci azonnal beülnek az űrsiklójukba, és elindulnak az űstökös felé, hogy információkat gyűjtsenek róla. Amikor Spéci mintát gyűjt az űstökösből, a száguldó jéggolyó kettétörik, s az egyik darabja a Föld felé veszi az irányt. Vajon el tudják téríteni a pályájáról?

Megjelenik: 2019. április

5. kötet
Veszélyes utazás
a Marsra

Megjelenik: 2019. szeptember

6. kötet
Kaland a vörös bolygón

Megjelenik: 2019. szeptember

Kedvet kaptál?
Itt beleolvashatsz
további kötetekbe is.

...A sorozat folytatódik!

Vajon milyen kalandok várnak két gyerekre,
ha magukra maradnak a végtelen világűrben?

Tom és Stella átveszi a Space Camp-1 űrállomás
irányítását, miután Tom édesapja sürgős feladatot kap
a Marson. A gyerekek csak Spécire, a robotmacskára,
no meg a saját leleményességükre számíthatnak, amikor
veszélyes űrszemét tűnik fel a közelükben.

De a baj nem jár egyedül...

Sok-sok tudományos ismeret egy izgalmas kalandba szövel!

Milyen az élet az űrállomáson? Mi az űrszemét, és
mióta létezik? Mit jelent a súlytalanság?

Kedvet kaptál?

Menj fel a honlapunkra, és rendeld
meg az Ifjabb Tom kapitány könyv-
sorozatot kedvezményrel! A QR-
kód is egyenesen odavisz.

Tom, Stella és Spécire űrbéli és földi küldetései sok
izgalmat rejtenek. Írd le, melyik szereplő
a legkedvesebb neked, és miért!
Tudod, mit jelent az orbitális pálya? És azt is
tudod, mit jelent, amikor Tom azt kiáltja: Orbitális?

Válaszolj mind a három kérdésre, és küld el nekünk
a kiado@babelonkiado.hu e-mail címre!

A legjobb 15 beküldő egy-egy könyvet kap ajándékba.
Azt is megírhatod, melyiket szeretnéd. A honlapunkon kiválaszthatod.
Beküldési határidő: 2019 december 31.

www.babilonkiado.hu